

Spørgsmål 12:

»Ville der være noget til hinder for, at staten forhandlede med kommunen om et engangsvederlag mod at kommunen beholdt de fremtidige indtægter?«

Svar:

På konto 14.43.13.40. Refusion fra Københavns kommune vedrørende tilbagekøbsret indtægtsføres refusion fra Københavns Kommune vedrørende kommunale tilbagekøbsrettigheder. Såfremt der sker tilbagekøb eller udskydelse af tilbagekøb i en række nærmere angivne ejendomme i Adelgade-Borgergade-kvarteret, hvor staten har ydet støtte til saneringstab, modtager staten halvdelen af de kommunale indtægter fra tilbagekøb/udskydelse af tilbagekøb.

Københavns kommune oplyser, at den statslige halvdel af det *maksimale* fremtidige tilbagekøbsbeløb aktuelt kan opgøres til knap 94 mill. kr. Det *faktiske* omfang og tidspunkt for det fremtidige tilbagekøb/udskydelse af tilbagekøb kan der imidlertid ikke på forhånd siges noget sikkert om, da det i princippet er den enkelte ejendomsejer, som træffer beslutning herom. Til orientering omfatter det maksimale tilbagekøbsbeløb i alt 16 ejendomme fordelt på 103 ejere.

Sammenfattende vurderes det, at der ikke på forhånd kan foretages et sikkert skøn over tidspunkt og omfang for de fremtidige indtægter, og at der følgelig heller ikke kan foretages en sikker omregning til et engangsvederlag.

Det vurderes endvidere, at der kun i et ubetydeligt omfang vil være statslige administrative gevinster forbundet ved at fastsætte et engangsvederlag, da det løbende ressourceforbrug ved administration af ordningen er yderst beskedent.

For god ordens skyld bemærkes det, at en genforhandling naturligvis er principielt mulig, idet engangsvederlaget i alle tilfælde kan fastsættes på grundlag af et friere skøn. Det kan imidlertid forventes, at Københavns Kommune rimeligvis vil forlange, at engangsbeløbet fastsættes således, at det er staten, som bærer usikkerheden ved den skønsmæssige fastsættelse. Det kan meget nemt indebære, at engangsvederlaget fastsættes på et så lavt niveau, at det på sigt vil være mindre fordelagtigt for staten end den nuværende aftale.

*Spørgsmål 13:*Ad § 14.54.01. Danmarks Gasmateriel Prøvning

»Ville der være noget til hinder for at privatisere de indtægtsdækkede dele af Danmarks Gasmateriel Prøvning?«

Svar:

Danmarks Gasmateriel Prøvning (DGP) er en statsinstitution, hvis omkostninger finansieres ved en bevilling på finansloven til administration af lovbestemte autorisationsordninger m.v. (2,6 mill. kr.) samt en årsafgift fra gasleverandører til myndighedsadministration på gasområdet (6,2 mill. kr.). Endvidere forestår DGP administration af kompetencegivende prøver, som finansieres ved et eksamensgebyr (0,3 mill.kr.). Endelig opnår DGP indtægter ved salg af gasreglementer (0,4 mill. kr.) samt kommercielle certificeringsaktiviteter og rådgivning (2,8 mill.kr.).

DGP's myndighedsadministration på gasområdet omfatter myndighedsudøvelse i relation til lov om gasinstallationer og tilhørende tekniske forskrifter. Sikring af et forsvarligt sikkerhedsniveau for forbrugernes gasinstallationer ved krav til fabrikanter af gasmateriel, installatører og gasleverandører udgør en samfundsopgave som led i den almene forbrugerbeskyttelse. Af denne årsag er DGP's ansvar for varetagelse af kontrol og tilsyn med gasmateriel og gasinstallationer fastsat direkte i loven. DGP's sikkerhedstekniske arbejde kan således ikke privatiseres.

DGP's administration af kompetencegivende prøver baseres på lovens bestemmelser og udøves for at sikre ensartethed på landsplan. DGP's engagement i opgaven er på nuværende tidspunkt påkrævet, da rammerne for den kommende administration i medfør af loven endnu ikke er endeligt fastlagt. Når rammerne er fastlagt, vil muligheden for at privatisere disse opgaver blive undersøgt.